

Як бачимо, щороку показник ефективності використання водних ресурсів стрімко знижується, що свідчить про знецінення використання такого вичерпного та вагомого ресурсу, як вода.

Основним резервом підвищення ефективності використання водних ресурсів є скорочення споживання в основних галузях, особливо це стосується питної води. Другий напрямок - ліквідація численних втрат води на всіх етапах її використання у виробничому та особистому споживанні.

Література

1. Валовий внутрішній продукт за категоріями кінцевого використання. [Електронний ресурс] / Державний комітет статистики України (Офіційний сайт). – Режим доступу: <http://ukrstat.gov.ua>.
2. Лазор О. Еколого-економічні підходи до реалізації екологічної політики / Лазор О., Загвойська Л. // Економіка України . – 2002. - №12. – с. 76-79.
3. Савельєв В.Ю. Екологічний менеджмент. - М.: Логос, 2001. – 265 с.
4. Стеценко Т.О. Аналіз регіональної економіки: Навч. посібник. — К.: КНЕУ, 2002. — 116 с.
5. Черевко Г. В., Яцків М. І. Економіка природокористування. — Львів: Світ, 2000 — 208 с.
6. Хвесик М.А. Водний ресурс як складова інноваційного розвитку // Урядовий кур'єр. – 2007. – №152. – с.6.

Ковтун Ю.В., Лисенко С.М.

ЕФЕКТИВНЕ ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ КП «КОМПАНІЯ «ВОДА ДОНБАСУ»

Стрімкий розвиток підприємницької діяльності в Україні супроводжується значними економічними суперечностями, зумовленими особливістю ринкової трансформації в умовах процесів глобалізації. Актуальність даної теми є те, що з переходом економіки України до ринкових відносин підвищується самостійність підприємств, їх економічна відповідальність, різко зростає значення фінансової стійкості суб'єктів господарювання. Все це зумовлює підвищення значної уваги до питань раціонального формування та використання фінансових ресурсів підприємств.

Метою даної роботи є розробка напрямів вдосконалення процесів формування та використання фінансових ресурсів підприємства.

Однією з найважливіших проблем, з якою стикаються вітчизняні підприємства, є недостатня ефективність організації управління їхніми фінансовими ресурсами, як базисними ресурсами, без яких неможливе функціонування та розвиток підприємства. З огляду на те, що фінансові ресурси – найважливіший чинник економічного зростання, реорганізацію управління фінансовими ресурсами підприємств необхідно сьогодні трактувати як центральну ланку усього комплексу заходів, спрямованих на його забезпечення. [4] Формування ресурс-

ної бази підприємства, оптимізація джерел фінансових ресурсів підприємства – цими питаннями займалися багато вчених. Ю.В. Петренко розкриває сутність фінансових ресурсів, досліджує процес формування раціональної структури джерел фінансових ресурсів підприємств. [5] В.Ю. Бадаковський висвітлює основні шляхи залучення позикових коштів, проблеми, з якими стикаються підприємства при одержанні кредиту. [1] І.Г. Кириленком та К.М. Мельником піднімалися питання щодо формування фінансових ресурсів та напрямам їх використання підприємствами. [2, 3] На сьогоднішній день не існує єдиного підходу щодо визначення поняття «фінансові ресурси». У кожного автора є своє бачення. Однак можна дати таке визначення даного виду ресурсу. Отже, фінансові ресурси — це грошові кошти, які перебувають у розпорядженні підприємств, господарських організацій та установ, знаходяться у певній формі свого прояву (фондовій або не фондовій), тобто які мають або не мають цільової спрямованості, мають напрями використання та певні джерела формування фінансових ресурсів. Основними джерелами формування фінансових ресурсів підприємств є власні та залучені кошти. До власних фінансових ресурсів належать: статутний капітал; амортизаційні відрахування; резерви, накопичені підприємством; валовий дохід та прибуток від різних видів господарської діяльності; ресурси від реалізації майна; інші внески юридичних і фізичних осіб (цільове фінансування, добродійні внески й інше). До залучених позикових фінансових ресурсів підприємства відносяться: банківські кредити, кредиторська заборгованість, бюджетні асигнування, страхові відшкодування, благодійні внески і т.д.. [7] Таким чином аналіз цих показників дасть змогу оцінити, наскільки ефективно використовуються власні і позикові кошти підприємства. Отримані результати аналізу вказуватимуть на ефективність використання фінансових ресурсів, адже неефективність призводить до низької платоспроможності, і, як наслідок, можливих перебоїв у постачанні, виробництві та реалізації продукції, зниження величини прибутку, рентабельності підприємства.

КП «Компанія «Вода Донбасу» як і будь-яке підприємство працює з метою одержання прибутку шляхом централізованого забезпечення споживачів питною і технічною водою, надання послуг з водовідведення, експлуатації та підтримки у належному стані водопровідних і гідротехнічних споруджень, закріплених за ним.

Фінансова діяльність кожного підприємства має бути спрямована на організацію надходження й ефективного використання фінансових ресурсів. Ефективність використання фінансових ресурсів характеризується показниками рентабельності, ділової активності. Аналіз ділової активності підприємства виявив неефективність основної діяльності. При чому не один з аналізованих показників не має відповідного йому значення. Так у період з 2007 по 2009 рік відбулося зниження коефіцієнта оборотності активів на 0,05 або на 17,86%, коефіцієнт оборотності кредиторської заборгованості знизився на 19,3%, що свідчить про розширення комерційного кредиту підприємства. Знизилася оборотність дебіторської заборгованості на 40,0%. Значно вирости середні періоди

погашення як кредиторської, так і дебіторської заборгованості відповідно на 23,98% та 66,5%, що можна пояснити величезним несплаченим боргом дебіторів підприємства за спожиту воду, та значною заборгованістю самим підприємством за електроенергію через нестачу вільних коштів. Відбулося зменшення оборотності матеріальних засобів на 43,2%. Єдиним позитивним показником є фондовіддача, яка збільшилася на 15,08%, тобто випуск продукції в розрахунку на 1 грн. вартості основних фондів збільшився, що характеризує більш ефективне використання основних фондів. Аналіз рентабельності підприємства вказує на неефективність вкладання коштів у дане підприємство. Коефіцієнти рентабельності активів та продукції мають негативне значення. Причиною даного явища є те, що в період з 2007 по 2009 рік підприємство не мало прибутку. Але динаміка даних показників у 2009 році порівняно з 2007 роком прямує до нуля, що є позитивним. За результатами аналізу фінансової діяльності підприємства можна стверджувати, що формування та використання фінансових ресурсів підприємства відбувається неефективно. Отже, фінансовий стан комунального підприємства «Компанія «Вода Донбасу» є кризовим, що характеризується обмеженістю фінансових ресурсів, низькою рентабельністю продукції (послуг), високою кредиторською та дебіторською заборгованістю, низькою ліквідністю та іншими фінансовими потоками, які знаходяться на катастрофічно низькому рівні. Рекомендаціями щодо зменшення дефіциту фінансових ресурсів даного підприємства є покращення управління дебіторською та кредиторською заборгованістю. [6]

Дебіторська та кредиторська заборгованість КП «Компанія «Вода Донбасу» має досить високе значення. Тому одним із напрямів управління цими заборгованостями, який сприятиме їх зменшенню або переведенню у більш ліквідну форму, має стати посилення контролю за нею через створення на підприємстві спеціального підрозділу щодо управління з проблемною дебіторською та кредиторською заборгованостями. Даним підрозділом повинні бути здійснювані такі заходи щодо покращення ситуації з дебіторською та кредиторською заборгованостями:

— розроблення схем здійснення розрахунків із погашення проблемної дебіторської та кредиторської заборгованості підприємства – розробка штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язань, розробка системи знижок за своєчасну оплату;

— співпрацю з органами влади щодо стягнення дебіторської та кредиторської заборгованості – звернення до судових інстанцій, використання аутсорсингу – підприємств, що працюють у сфері стягнення боргів;

— проведення реструктуризації заборгованості підприємства;

— координацію взаємовідносин із кредиторами підприємства з метою уникнення стягнень ними заборгованості примусово;

— розроблення методичних підходів до оптимізації використання проблемних боргових зобов'язань;

— контроль за виконанням фінансових планів за місяць і квартал у частині погашення зовнішньої дебіторської заборгованості підприємства.

Отже, основними напрямками для стабілізації та покращення фінансового стану комунального підприємства «Компанія «Вода Донбасу» будуть заходи спрямовані на вчасне погашення боргів дебіторами, що дозволить виконувати зобов'язання підприємства з бюджетом, кредиторами, працівниками тощо.

Література

1. Бадаковський В.Ю. Проблеми залучення кредитних ресурсів вітчизняними підприємствами / В.Ю. Бадаковський // Фінанси України, 2005. – № 1. – С. 106–112.
2. Кириленко І.Г. Проблеми фінансового забезпечення сільськогосподарського виробництва / І.Г. Кириленко // Економіка АПК. – 2005. – № 1. – С. 40–47
3. Мельник К.М. Формування фінансових ресурсів у сільськогосподарських виробничих кооперативах та напрями їх використання / К.М. Мельник // Економіка АПК. – 2006. – № 11. – С. 73–80.
4. Опарін В.М. Фінанси - інституціональна структура суспільства // Фінанси України (укр.).- 2007.- № 8.- С. 24-31
5. Петренко Ю.В. Оптимізація джерел фінансових ресурсів підприємств / Ю.В. Петренко // Фінанси України – 2000. – №6. – С. 91–95.
6. Семенов А.Г. Фактори забезпечення фінансовими ресурсами підприємства в період фінансової кризи. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/.../DU310_33.pdf.
7. Фінанси підприємств: Підручник/ Кер. авт. кол. і наук. ред. проф.. А.М. Поддєрьогін. – 4-те вид., перероб. та доп. – К.: КНЕУ, 2007. – 571 с.

Кравцов А.Ю.

РОЛЬ ІНЖИНІРИНГУ В ІНВЕСТИЦІЙНО-БУДІВЕЛЬНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Одним з найважливіших чинників, що підвищують рівень економічного розвитку є інвестиційно-будівельна діяльність (ІБД). Система організації і управління ІБД не адекватна соціально-економічним змінам, що склалася в результаті перетворень і працює не достатньо ефективно, що відбулися. Прагнення України до Європейської інтеграції та трансформаційні процеси в будівельній галузі України потребують принципової зміни ролі проектних та будівельних організацій від організацій із виконання проектів та будівельно-монтажних робіт до юридичної особи, відповідальної перед інвестором за раціональність управління ресурсами замовника та ритмічність виконання робіт на об'єктах у межах укладеної з замовником угоди. Радикальне перетворення системи економічних стосунків, зниження ролі державних і відомчих організацій вимагає змін окремих функцій проектних організацій і створення нових проектно-